

søge noget Angrebspunkt overfor den højtærede Minister; dels skulde jeg vel nok kunne finde det, naar det endelig gjaldt, dels søgte jeg ikke noget saadant. Men dér fandt jeg det altsaa. Den højtærede Finansminister kan ikke mene, at naar han afgiver en Beretning til Finansudvalget den 11. December, kan han derigenem, at man ikke fra Udvalgets Side gør noget ved det, finde en Undskyldning for, at han i September Maaned foretog en Handling, som jeg maa betragte som lovstridig, og jeg synes, vi maa se at blive enige om, at det er nødvendigt, at Finansministeren ikke handler saaledes. Finansministeren har ikke Lov til det, ikke Ret til det; han handler imod Loven og Grundloven, naar han gør det.

Den Gang, jeg omtalte denne Sag, sagde jeg, at jeg ikke truede den højtærede Finansminister med Rigsretstiltale. Jeg ved ogsaa godt, at jeg ikke kunde sætte en Rigsretstiltale igennem, hvis jeg vilde forsøge derpaa. Det skal Folketingets Flertal gøre, og det raader Finansministeren over. Men derfor bliver Sagen lige betydningsfuld og har samme principielle Natur. Det, som Finansministeren har begaaet, kan ikke forsvares og har heller ikke kunnet forsvares. Hænges burde den højtærede Minister. At han ikke bliver det, ligger dels i vore Sæders Mildhed, dels i, at han raader over Flertallet i begge den høje Rigsdags Ting.

Jeg skal slutte med at gentage, at jeg var i og for sig villig til at stemme for Finanslovforslaget, som det foreligger, uden Ændringer og uden Udvalgsbehandling. Men efter at den ærede Ordfører for Venstre har sagt, at det skal i Udvalg, vil jeg forbeholde mig at stille visse Forespørgsler til den højtærede Finansminister.

Finansministeren (N. Neergaard): Til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) skal jeg sige, at jeg ikke ønsker ved denne Lejlighed at komme ind paa en Debat om Karakteren af de Skattelove, jeg agter at fremsætte til Efteraaret. Det vil formentligt findes rimeligt. Naar det ærede Medlem henstiller til mig allerede nu at foreslaa en væsentlig Nedsættelse af de indirekte Skatter, kan jeg ikke tjene ham deri. Jeg tror ikke, den finansielle Situation er til overhovedet at gaa til saadanne almindelige Skattenedsættelser. Derimod vil det være bekendt, at jeg har stillet i Udsigt at ville forebringe for Rigsdagen, saa snart bestemte, motiverede

Ønsker derom foreligger fra Industrirepræsentationens Side, og det overfor mig godtgøres, at Opfyldelsen af Ønsket kan bidrage væsentligt til Indskrænkning af Arbejdsløsheden, Forslag om Bemyndigelse til Suspension af visse Toldsatser for Raa- og Hjelpestoffer. Jeg staar selvfølgelig ved dette Tilsagn om at ville henvende mig til Rigsdagens høje Ting, naar der foreligger Foranledning dertil, men det er et ganske særligt Forhold.

Til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) vil jeg kun sige i Anledning af hans Klage over Ændringsforslagene store Tal, at naar man gaar disse Ændringsforslag efter, vil man se, at en meget væsentlig Del skyldes Honorarreguleringer og Lønreguleringer, som er foranledigede af Lønningsraadet. Der er indtraadt — jeg tror, det er meget heldigt og berettiget — et intimt Samarbejde mellem Folketingets Finansudvalg og Lønningsraadet eller Folketingets Lønningsudvalg, hvorved alle Lønsprogsmaal overdrages Lønningsraadet eller Lønningsudvalget til Behandling, saa at der afgives en Betænkning derom til Finansudvalget, og dette følger i Regelen denne Betænkning. Jeg anser dette for heldigt, fordi der tidligere alt for meget manglede Sammenhæng og Konsekvens i Behandlingen af disse Spørgsmaal. Baade fra Regeringens og Rigsdagens Side anerkender vi jo navnlig Lønningsraadet som en Autoritet paa dette Omraade og som en Autoritet, der særlig har Ensartetheden og Besparelserne til Maal. Disse Henstillinger fra Lønningsraadets Side er gennemgaaende blevet fulgt af Folketingets Finansudvalg. Det er altsaa den Slags Reguleringer, som udgør en meget stor Del af Ændringsforslagene.

Til det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) skal jeg først sige, at jeg er mig bevidst om to Spørgsmaal, som jeg synes havde en mere indgribende Betydning, at have henvendt mig til Landstingets Finansudvalg, ja, om 3 Spørgsmaal. Det ene var Forslaget om de 400 000 Kr. til Kongens Hofholdning; jeg henvendte mig til Landstingets Finansudvalg omtrent samtidig med, at jeg henvendte mig til Folketingets. De to andre var Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke der maaske kunde rejses Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at lade en Anmærkning gaa ind paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven eller at afgøre Sagen ved særlig Lov, det ene vedrørende den indenlandske Tobaksbeskatning, det andet en ændret Ordning med Hensyn til Koloniallotteriet. Herom